

„Iubitor de culori
m-a urmat la șevalet
unde vechiul prieten – păianjenul geometru
măsura pânza în linii și spații
pentru un peisaj”
(Maria Mănuță, *Posibila plecare*, 2009)

BAAADUL

literar

32

Redactor-șef : Gruia NOVAC

Revistă trimestrială de cultură

anul IX, nr. 1 (32), februarie 2015

MARI ARTIȘTI PLASTICI BÂRLĂDENI

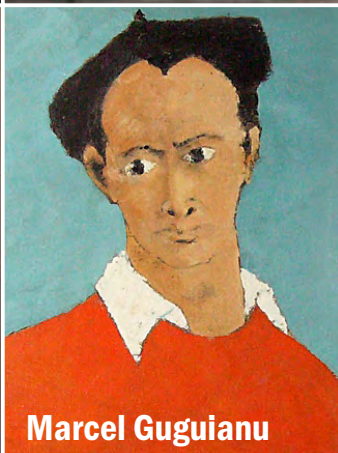
N. N. Tonitza

Muzeul „Vasile Pârvan“

Ion Dimitriu-Bârlad

Marcel Guguianu

Corneliu Vasilescu

Dragoș Pătrașcu

Volumul *Cer fără scări / Ciel sans escalier*,
editura eLiteratura, București, 2014

Reîntors acasă, prolificul și provocatorul Ionuț Caragea, un literat atipic, dezlănțuit într-o abundentă producție (versuri, aforisme, eseistică, proză SF) vrea să *rescrie lumea*. Descoperă, îngrijorat, că „*este atâta poezie în jurul meu / încât niciodată nu voi avea timp să o scriu*”; în plus, mintea este „trădătoare de suflet” și, cu fiecare cuvânt încredințat *cimitirului alb*, pierde câte „o picătură de viață”.

În fond, „extremistul” Ionuț Caragea refuză cuvintele-decorații, știe că moartea este o „prezență invizibilă / care ne locuiește în fiecare clipă”; nu-i înțelege pe cei care, temători, nu sunt capabili de a dăruia, oblojind suferința din jur. „Născut” pe Google, cum ne anunța într-un mai vechi volum (editura *Stef*, Iași, 2007), poetul caută, cu o cucernicie sinceră, *locul spovedaniei*. Și în *Cer fără scări / Ciel sans escalier* (eLiteratura, 2014), împătimitul navigator, trudind la un „pedestal de cuvinte”, caută mirificul lumii, nu fericirea-cobai. Și nici mizerabilismul din jur. Veritabil „atlet al poeziei”, cum îl vedea Jacques Bouchard, un „bard cosmic liber”, ghidat de orgoliu, cum îl

definea rafinatul Ștefan Borbély într-o densă prefață, Ionuț Caragea se (ne) întreabă: „și dacă pică serverul mai sunt poet”? (v. *Disconnect*). Evident, Ionuț Caragea este un poet autentic, urmând a fi „redescoperit”. Chiar dacă „realitatea virtuală”, aplatizând relieful axiologic, e locuită de cohorte de nechemați, doritori să circule, lăsând biete urme scriptice destinate „coșului”. Or, pentru Ionuț Caragea poezia este „o trecere de pietoni / între viață și moarte” (splendid spus!). Iar dedicațiile sale lirice, dobândind un înțeles soteriologic (cf. Ștefan Borbély), nu lasă loc echivocului: „Dumnezeu locuiește la ultimul etaj / într-un cer fără scări”.

Si Pline a pu dire du peintre Apelle «nulla dies sine linea», pas un jour sans une ligne, que dirai-je de cet athlète de la poésie qu'est Ionuț Caragea, qui pratique la poésie comme une ascèse vitale, un yoga de la création! J'ai eu la bonne fortune de m'entretenir souvent avec Ionuț Caragea dans un café à Montréal pendant des heures et de discuter avec lui de points précis de l'art poétique, de modernité, d'avant-garde française, roumaine ou grecque. C'était des instants de lévitation intellectuelle, de bonheur intense. Nous sortions du quotidien et du prosaïque quotidien pour accéder au monde des idées et de la beauté du verbe, en citant Eminescu, Cavafy, Blaga, et parfois Brassens... Ici un miracle d'allitérations, là une métaphore inouïe, chez un autre une audace inimaginable. Et nous lisions ensemble ses beaux poèmes en roumain et en français. Un enchantement, une luxure de pur plaisir esthétique!

Prof. univ. dr. Jacques Bouchard

Ionuț Caragea este autor al câtorva zeci de volume de versuri, aforisme și proză, membru al nenumărate organizații culturale și un neobosit animator literar, în spațiul virtual. În mod evident, cu o asemenea activitate (desfășurată atât în România, cât și în Canada, unde a petrecut un număr de ani), nu mai are nevoie de prezentare. Cuvântul meu, deci, nu este unul de întâmpinare a poeziei lui, ci de întâmpinare a autorului ei, la întoarcerea acasă – și, încă, la Oradea, orașul nesfârșitelor mele nostalgii! – unde îi doresc să fie fericit, în viața pe care o reîncepe și pe care sunt convinsă că va continua s-o închine scrisului.

Ana Blandiana

www.eLiteratura.com.ro
ISBN 978-606-700-376-5

eLiteratura

9 786067 003765

eLiteratura CER FĂRĂ SCĂRI CIEL SANS ESCALIER IONUȚ CARAGEA

IONUȚ CARAGEA

**CER FĂRĂ SCĂRI
CIEL SANS ESCALIER**

Versuri
Poèmes

DINTR-UN SINGUR GÂND

este atâta poezie în jurul meu
 încât niciodată nu voi avea timp să o scriu
 tot ce văd, tot ce ating
 sunt cuvinte pline de viață
 iar foaia de hârtie
 este cimitirul alb
 în care îmi îngrop deseori
 amintirile
 este atâta poezie în jurul meu
 încât pixul se împotrivesc să scrie
 trebuie să moară ceva în mine
 trebuie să pierd ceva la care
 am ținut foarte mult
 voi ucide întreaga lume
 dintr-un singur gând
 îmi va curge o singură lacrimă
 este atâta moarte în jurul meu
 și atât de multă viață
 în această poezie!

DISCONNECT

și dacă pică serverul mai sunt poet?
 și dacă pică brusc internetul în toată lumea
 cine va mai auzi de mine?

mi-ar plăcea să se dea o lege
 prin care să se interzică poezia în locurile publice
 să te duci în locurile special amenajate
 cu un creion și o foaie de hârtie
 să scrii numai pentru tine
 ca și când poezia ta
 ar fi un inel de logodnă
 sau o promisiune de iubire

mi-am rănit sufletul pe hârtie
 într-o baltă de cuvinte
 tu îi spui clișeu
 deșeu sau pur și simplu vorbărie

în timp ce poezia este o trecere de pietoni
 între viață și moarte

sau un mistreț fugărit de alice
 într-o pădure virgină

ceea ce scriu nu-i o simplă îndeletnicire
 ci o dedicație pentru Dumnezeu
 care uneori îți pune palma
 pe frunte, femeie

chiar dacă viața înseamnă un spital
 în care oamenii te tratează
 cu pastile de sictir
 în timp ce moartea inventariază suflete

dacă ar pica internetul
 aș merge cu picioarele goale prin țărână
 să simt trupul rece al înaintașilor mei
 sau m-aș tunde zero
 să nu-și dea nimeni seama
 cât de frumos ninge

aș renunța la această vorbărie
 și ți-aș trage un șut
 acolo unde te doare cel mai tare
 să-ți arăt cât de mult te iubesc

m-am născut pe *Google*
 toată lumea știe
 și tot caut, tot caut locul
 în care să mă spovedesc

CER FĂRĂ SCĂRI

poți să privești așa la Cer
 ca înecatul la suprafața apei
 nimeni, dar nimeni nu-ți întinde o mână

poți să privești așa la Cer
 ca la o țesătură fină de stele
 cu care moartea-ți acoperă ochii
 nimeni, dar nimeni nu-ți întinde o mână

și mai poți să privești așa la Cer
 ca la tavanul vecinului de deasupra
 care se uită la tavanul vecinului de deasupra

Dumnezeu locuiește la ultimul etaj
 într-un Cer fără scări

INIMĂ CU PERUCĂ

cuvintele sunt decorații obținute
 în războaiele minții
 și fiecare-și construiește-o legendă
 în jurul propriului nume
 și fiecare-și dă întâlnire cu moartea
 cel puțin o dată în viață
 rupând o legătură romantică de lungă durată
 cu boala, tristețea, mizeria și alte amante perfecte
 și ochii lui Dumnezeu care sunt peste tot
 și ți-e imposibil să scapi de privirea lor insistentă
 și cauți soluții inovatoare
 să te ascunzi mai bine în tine
 până și inima ta poartă perucă
 până și pentru călătoria din vise
 ai nevoie de ghid